

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **I. H.**, zastoupené JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou, se sídlem K. J. Erbena 1266, Nová Paka, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2013, č. j. MV-56546-5/VS-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2013, č. j. 3 Ad 11/2013 - 17,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 18. 9. 2013, č. j. 3 Ad 11/2013 - 17 (dále jen „napadené usnesení“), jímž byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2013, č.j. MV-56546-5/VS-2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2013, č. j. MV-18307-10/OSM-2013, jímž nebylo vyhověno její žádosti o přiznání finanční náhrady podle zákona č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím postoupením SSSR.

Nejvyšší správní soud po předložení kasační stížnosti krajským soudem zjistil, že stěžovatelka při podání kasační stížnosti neuhradila soudní poplatek ve výši 5.000 Kč (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků – přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), přičemž zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud její žádost zamítl usnesením ze dne 11. 12. 2013, č. j. 3 Ads 87/2013 - 22 a tímž usnesením vyzval stěžovatelku k uhrazení soudního poplatku ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. V poučení tohoto usnesení bylo uvedeno, že pokud nebude poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Toto usnesení bylo stěžovatelce prostřednictvím její zástupkyně doručeno do datové schránky dne 13. 12. 2013.

Nejvyšší správní soud zjistil, že do dnešního dne nebyl soudní poplatek za kasační stížnost stěžovatelkou uhrazen, ačkoliv lhůta k jeho uhrazení skončila 20. 12. 2013.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Toto ustanovení se užije na základě ustanovení § 120 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti obdobně.

Zákon č. 549/1991 Sb. v ustanovení § 11 upravuje výčet řízení, která jsou tzv. věcně osvobozená od soudního poplatku. V dané věci se jednalo o řízení ve věci poskytnutí finančního „vypořádání“ občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali jako státní občané Československé republiky na Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, které je upraveno zákonem č. 212/2009 Sb. V souvislosti s vydáním tohoto zákona nedošlo k žádné novelizaci zákona č. 549/1991 Sb. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětné řízení o finančním vypořádání podle zákona č. 212/2009 Sb. není podřaditelné žádnému z tam uvedených typů věcně osvobozených řízení. Uvádí-li pak samotný zákon č. 212/2009 Sb., že „*řízení provedené povinnou osobou podle tohoto zákona je osvobozeno od poplatků*“ (§ 5 odst. 2 zákona č. 212/2009 Sb.), pak je třeba v kontextu ustanovení § 4 odst. 1 a 2 rozumět pod pojmem „řízení“ pouze správní řízení před žalovaným, a tedy z toho vyplývající osvobození od správního poplatku. Na řízení soudní se toto osvobození nevztahuje.

Nejvyšší správní soud shledal, že v řízení o kasační stížnosti proti napadenému usnesení městského soudu nemůže být dále pokračováno pro nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě, a proto rozhodl o zastavení tohoto řízení, jak je ve výroku uvedeno.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Proto Nejvyšší správní soud nepřiznal náhradu nákladů řízení ani jednomu z jeho účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu